

е приключила индустриализацията (тоест по-голямата част от работната сила е заета в едрото промишлено производство) естествена форма на политически отношения е **демократичната политическа система**. Несъмнено този преход в Китай – към демократична политическа система, ще е свързан и с грандиозни **икономически сътресения**.

* Ще продължи и взаимното индуциране на икономически напрежения и проблеми между САЩ и Европа, от една страна, и Китай и другите азиатски и развиващи се страни, от друга страна. Сегашната икономическа криза в САЩ и Европа доведе до частична преориентация на китайската икономика от експортноориентирано производство към производство за вътрешно потребление, без да се стига до катастрофална криза. Силната обвързаност между икономиките на трите региона обаче продължава да е голяма. А "балоните" в САЩ и Европа далеч не са се свършили. И в двата региона продължава да се "надува" диспропорцията между стоковата маса и паричната маса. Водените от САЩ и Европа войни по целия свят още през първото десетилетие на новото хилядолетие "надуха" тази диспропорция, тъй като в рамките на това десетилетие гигантски количества овестествен в снаряди, ракети, оръжия и т.н. човешки труд са взривени и унищожени. Тези стоки са се превърнали във "въздух". Срещу получените заплати и печалби на техните производители не стоят никакви разменни и потребителски ценности. А това заплашва с нова, много по-голяма криза както тези два региона, така и Китай и целия свят. Защо?

* Защото "изходът" от ипотечната, а впоследствие финансова, икономическа и дългова криза САЩ и Европа "решиха" като "надуха" нов паричен "балон". В САЩ най-напред ФЕД напечата неосигурени със стоки 700 млрд. долара. Впоследствие след дълги "пазарлъци" демократи и републиканци се разбраха да се напечатат допълнително между 2,1 и 2,4 трилиона долара на три етапа до 2013 г. По подобен начин "решиха" кризата и в Европа. Двата региона "надуха" грандиозно диспропорцията между паричната маса и стоковия фонд. Този "балон" рано или късно ще се "пукне". И той ще повлече след себе си и Китай, и целия свят. Икономистите вече започват да се "досещат", че икономическата политика на американския елит води до "задънена улица". Все по-чести са изказванията, че увеличаването на дефицита (който впрочем с новата вълна на напечатани долари надхвърля БВП на САЩ) увеличава съществено предпоставките за опасна вълна на инфлация и нова рецесия, тоест второ дъно на световната криза. Китайският и руският елити (Китай е най-засегнат от американската политика, защото притежава най-голяма сума – 1,2 трилиона долара американски държавни облигации, а Русия е основен обект на американска агресия) ясно декларираха несъгласието си светът да плаща американската бруталност. Китайската информационна агенция Синхуа разпространи следното съобщение в световното публично пространство: "След разпада на Съветския съюз САЩ останаха единствената супердържава, която продължава да укрепва военната си мощ, без да мисли за колосалната цена на това. Вашингтон продължава да се намесва в международната политика, да разпространява своята хегемония без оглед на това, дали икономиката на страната може да си го позволи. Пример за това са военните операции в Афганистан и Ирак. И ето, че дойде време САЩ, сблъскали се с икономически сътресения, да помислят за своята деспотична политика и своите постъпки."¹ Не по-малко остър е и Путин. Той обвинява САЩ, че живеят "като паразит" върху световната икономика. "Те (американците) живеят на кредит, над възможностите си и прехвърлят част от тежестта (на дълга си) върху световната икономика. Съединените щати паразитират върху световната икономика, използвайки монополното положение на долара."²

¹ 09.08.2011 г., Пекин, Китай, <http://www.blity.bg/news/article/115301>, БЛИЦ Новини – Китай нападна САЩ заради деспотична политика, 12.08.2011.

² В."Труд", 03.08.2011 г., Путин: САЩ са паразити, с. 26.